

20 grudnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

E 21 16, 17/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4210.

Kasper Krzeszowski
(Tustanowice, Polska).~~Kl. 5 a 4.~~

5a 17112

Przyrząd do wyciągania oderwanych żerdzin, względnie narzędzia, utkwionego w otworze wiertniczym.

Zgłoszono 19 lipca 1920 r.

Udzielono 13 lutego 1926 r.

Podczas głębokich wierceń, wydarza się niekiedy przerwanie żerdzin, a wtedy oderwana część wraz z połączonym z nią narzędziem musi być wyciągnięta. Wydarza się jednak także, że narzędzie za nadto silnie utkwii na dnie otworu, a wówczas pomimo uchwycenia oderwanej części żerdzin nie można ich wyciągnąć. Wtedy musi być wpuszczony do otworu przyrząd ratunkowy, narzędzie rozluźnione i wyciągnięte, lub też zastosowany jaki inny sposób wydobywania. Podobne przyrządy ratunkowe są wprawdzie znane, ale budowa ich jest zazwyczaj złożona i wskutek tego często pracują one niesprawnie.

Przedmiot niniejszego wynalazku jest pokazany na rysunku.

Fig. 1 uwidocznia jego przekrój podłuż-

ny, fig. 2—widok boczny, fig. 3—przekrój poprzeczny C—D a fig. 4—przekrój A—B.

Rura 1 ma na dole otwór lejkowaty 2 a powyżej stożkowaty 3, u góry zaś jest nakręcona na łączniku 4 albo zapomocą zwykłego gwintu i zabezpieczona jedną lub dwoma wtyczkami (na rysunku niewidoczne) przeciw odkręceniu, albo naśrubowana zapomocą odwrotnego gwintu podobnie, jak na czopie 5. Na nim przykręcone są żerdziny ratunkowe (grubsze od zwykłych wiertniczych). Wewnątrz rury 1 umieszczona jest luźno rura 6 z czterema zażębionymi szczękami 7, które w danym razie przeginają się ku środkowej osi przyrządu, a pomiędzy sobą tworzą niewielki odstęp. Rurka 6 jest u góry zamknięta. Na nitowany na niej zboku trzpień 8 może się

przesuwać w odpowiednim wycięciu 9 w rurze 1. Ruch zatem trzpień a zarazem rurki 6 jest ograniczony. Pionowe wycięcie 9 przechodzi u góry w poziome następnie w zagłębienie 10.

Działanie przyrządu jest następujące: Przyrząd opuszcza się na żerdzinach ratunkowych do otworu wiertniczego aż do chwili, kiedy koniec ślizgających żerdziń w otworze zagłębia się w zarurowaniu, wsunie się pomiędzy szczęki 7 a następnie podnie się rurkę 6, o ile na to dozwoli trzpień 8. Wtedy należy rozpocząć wyciąganie, przyczem stożkowata ścianka 3 ściska ślizgające się po niej nadół szczęki 7, które znów wciskają się swymi zębami w oderwane żerdziny tak silnie, że je można wyciągnąć wraz z narzędziem z dna otworu. Jeżeliby w ten sposób utkwionych części wydobyć nie można było, to należy przyrząd rozluźnić i wyciągnąć z żerdzinami ratunkowymi. Rozluźnienie następuje w ten sposób, że najpierw zniesie się nieco rurę 1, przyczem szczęki 7 ślizgają się po ściance stożkowej 3 do góry i rozstępują. Gdy trzpień 8 uderzy o górną ściankę wycięcia 9, należy rurę 1 nieco skrócić w odpowiednim kierunku

ku i znów nieco podnieść, aby trzpień 8 zapadł w zagłębienie 10. Wskutek tego rurka 6 nie może już opaść nadół, czyli szczęki 7 nie mogą powtórnie uchwycić utkwionych, względnie oderwanych żerdzin i w ten sposób żerdziny ratunkowe mogą być wyciągnięte bez przeszkody.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do wyciągania oderwanych żerdzin, względnie narzędzia utkwionego w otworze wiertniczym, znamienny tem, że w luźnej rurze (6) ze szczękami (7) osadzony jest trzpień (8), przesuwający się w odpowiednim wycięciu (9) zewnętrznej rury (1) tak, że po rozluźnieniu szczęk (7) przez zniesienie tej rury (1) i skrócenia jej nieco w kierunku poziomym, trzpień (8), a więc i szczęki (7) zostają w swem górnem położeniu przytrzymane, a wtedy przyrząd może być wyciągnięty z otworu wiertniczego bez utkwionych w otworze narzędzi.

Kasper Krzeszowski.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

